

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Zdeňka Perglová**

Název práce: **Role mezinárodních organizací ve formování kosovské policie**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): **PhDr. Ondřej Žíla, Ph.D.**

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Zdeňka Perglová si za cíl své bakalářské práce zvolila analýzu formování a institucionalizace kosovské policie po skončení konfliktu v roce 1999 a rozbor role, jakou sehrály v tomto procesu mezinárodní organizace (Organizace spojených národů prostřednictvím mise UNMIK, Evropské unie a její mise EULEX a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě). Soustředila se přitom na dva klíčové úkoly: Za prvé na nalezení odpovědi na otázku, zdali se mezinárodnímu společenství podařilo zajistit v řadách kosovské policie etnickou diverzitu, která odpovídá etnickému složení kosovského obyvatelstva. Za druhé usilovala identifikovat problémy, které se vyskytly během předávání agendy kosovským institucím (formulace výzkumné otázky na s. 3 však není zcela srozumitelná).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Na Institutu mezinárodních studií FSV vzniklo v posledních letech několik bakalářských prací, které se zabývaly situací v Kosovu, především pak z mezinárodněpolitického pohledu. Je na škodu, že Perglová během přípravy výzkumu a rešerše zdrojů tyto projekty opomenula. Mohla by tak navázat, inspirovat se či se vymezit především vůči práci Natálie Ondráčkové z roku 2016, která se zabývala velmi podobným, byť úžeji stanoveným tématem: rozbohem působení civilní mise Evropské unie v Kosovu v oblasti soudnictví a policie v letech 2008–2014.

K formální struktuře nemám žádných námitek. Autorka práci vystavěla tradičním způsobem. V kontextuální části nastiňuje nezbytný exkurz, tj. zdůvodnění přítomnosti OSN, EU a OBSE v Kosovu. V druhé kapitole se věnovala zkušenostem, které získaly dané mezinárodní organizace v průběhu poválečné rekonstrukce. Ve třetí, analytické, části se autorka soustředila na reformu kosovské policie a rozbor rolí jednotlivých zainteresovaných organizací.

Metodologicky je práce standardní případovou studií, byť se autorka metodologicko-teoretickému ukotvení práce kromě jedné věty vůbec nevěnuje.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Na práci je viditelné, že byla ukončována narychlo. Vykazuje tak určité nedostatky, které se autorce nezdařilo odstranit (především stylistika). V práci je zcela opomenuta základní diskuse využití literatury. Vzhledem k tomu, že Perglová svůj výzkum založila především na analýze primárních zdrojů mezinárodního společenství (je přitom zajímavé, že tento termín není v práci ani jednou vzpomenu), zasloužily by si tyto využití dokumenty detailnější kritický rozbor. Jednotlivá konstatování v práci současně nejsou dále problematizována a konfrontována s poznatky z jiných zdrojů, z nichž mnohé byly vůči mnoha aspektům mezinárodního působení kritické.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Práce je deskriptivní kompilací, které na mnoha místech přebírá rétoriku dokumentů mezinárodních organizací. Kritické výhrady mám i k nepřesvědčivému závěru, ve kterém měly být detailně vyargumentovány otázky vznesené v úvodu práce.

Určité teze by autorka rozhodně měla podpořit zdroji (např. na s. 17: „Policie UNMIK začala po několika měsících své přítomnosti v Kosovu najímat pracovníky z řad místních, díky kterým se jí dařilo lépe komunikovat s kosovskými občany a budovat si tak u nich větší důvěru“). Obzvláště ve třetí kapitole je na určitých autorčiných konstatováních dobře pozorovatelné, jak nekriticky Perglová přistupuje k dokumentům mezinárodních organizací (např. hodnocení nepokojů v roce 2004 a role kosovské policie). Mnohé z tezí přebírá, aniž by je podrobila vlastní kritice.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Vysvětlení si žádá nesrozumitelný bibliografický záznam, kde je vedle autorky nepochopitelně uveden Karel Kovanda?

V zemích, které prošly konfliktem, je klíčové co nejdříve obnovit bezpečnost, vytvořit podmínky pro fungování právního státu, a pomoci tak společnosti ke stabilizaci. Bez těchto kroků je malá šance na úspěšnou postkonfliktní rekonstrukci i na udržení míru, mnohem pravděpodobněji hrozí znovuvypuknutí konfliktu a zmaření do té doby vyvinutého úsilí. Ačkoliv je tato teze pravdivá, poukazuje na nedostatečný kritický přístup autorky ke zkoumanému tématu. Výše vyřčené se týká především postkonfliktní situace v heterogenních prostředích. Domnívá se autorka, že v Kosovu, kde patrně více jak 90 % obyvatelstva tvoří kosovští Albánci, hrozí znovuvypuknutí konfliktu? Respektive jinak: představuje dnes Kosovo, či Chorvatsko z etno-demografického pohledu (na rozdíl od Makedonie, či Bosny a Hercegoviny) závažné medializované téma?

Perglová považuje zajištění etnické diverzity v řadách policie, jež by odpovídala složení obyvatelstva, za klíčovou v úkolu realizace zdařilé reformy policie. V této souvislosti je ústřední otázka, nakolik jsou dnes do policejních jednotek skutečně integrováni kosovští Srbové? Autorka na ní v závěru odpovídá velmi vyhybavě, neboť konstatuje, že „na ni můžeme odpovědět kladně, ačkoliv podmínky pro splnění cíle vytvořit multietnickou policii nebyly zdaleka příznivé“ (s. 30). Nebylo zmírnění nezájmu kosovských Srbů o práci v řadách policie motivováno především finančními benefity? Jak reálně funguje policie v oblasti Kosovské Mitrovice?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Na základě výše vyřčeného navrhuji bakalářskou práci Zdeňky Perglové hodnotit za dobře – 3.

Datum: v Ugljeviku 31. 5. 2017

Podpis:

Pozn.: Hodnocení pište k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo přiložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.